

OŚRODEK DOKUMENTACJI ZABYTKÓW W WARSZAWIE

KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKÓW
ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA

A B C D E F G H I J K L L M N O P R S T U V W X Y Z

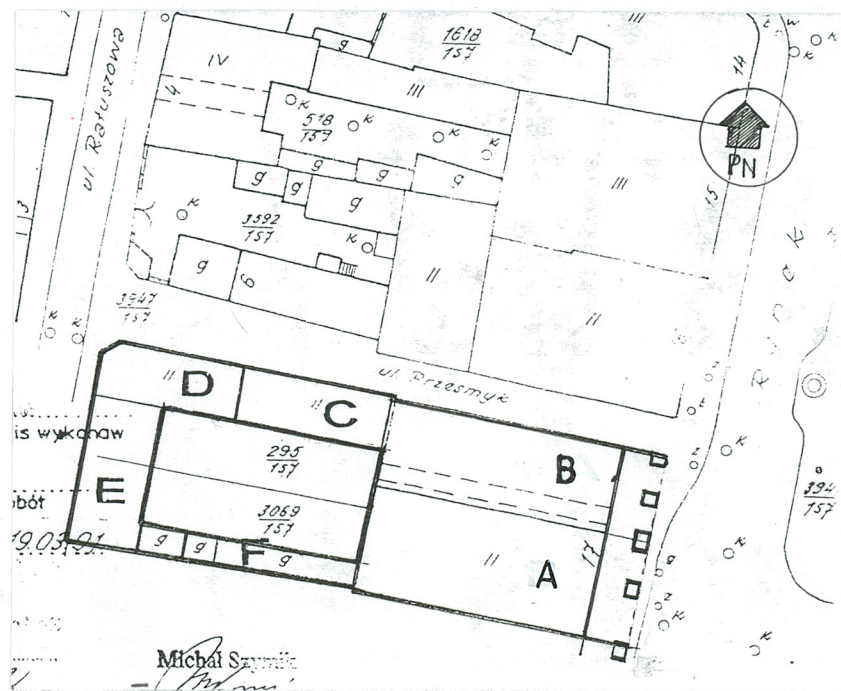
Nr 5935
ŚLĄSKIE

1. Obiekt 49811
BUDYNEK MIESZKALNY

2. Czas powstania
ok. 1550-1582

3. Miejscowość
TARNOWSKIE GÓRY

11. Zdjęcie rzut przekrój sytuacja orientacja

4. Adres
Tarnowskie Góry, Rynek 17
poprzednie nazwy ulicy
Gleiwitzer Strasse,
nr działek: 160 - KW [redacted]
161 - KW [redacted]
karta mapy - 9
5. Przynależność administracyjna
województwo: katowickie
gmina: miasto Tarnowskie
Góry pow. TARNOWSKIE GÓRY
6. Poprzednie nazwy miejscowości
Tarnowicz

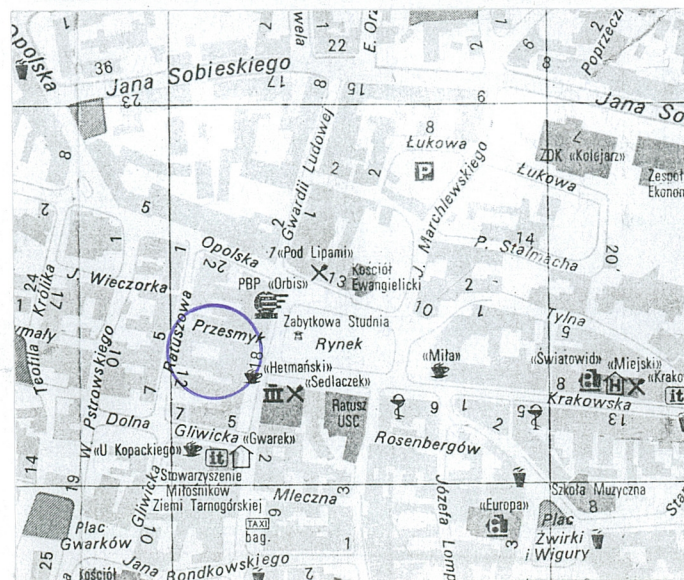
7. Przynależność administracyjna
przed 1 VI 1975
województwo katowickie
powiat tarnogórski

8. Właściciel i jego adres

9. Użytkownik i jego adres

10. Rejestr zabytków

- Plan sytuacyjny
- Elewacja frontowa
- Orientacja skala 1:15000

12. Autorzy, historia obiektu, określenie stylu

Budynek przypuszczalnie wzniesiono w latach 1550-1582 wg projektu nieznanego autora. Datę przyjmuje się jako orientacyjną, gdyż w dostępnych materiałach archiwalnych brak dokładnych danych na temat czasu powstania obiektu. **Budynek nie wykazuje cech stylowych.**

Pierwsza faza rozwoju miasta Tarnowskich Gór wiąże się z zabudową ul. Gliwickiej, między kościołem parafialnym a rynkiem. Pierwszy ratusz (dom narożny przy ul. Gliwickiej 6) znajdował się na rogu ówczesnego rynku, który zajmował zespół dzisiejszej zabudowy przy ul. Gliwickiej 9, 11, 13, 14, 15, 17. W drugim narożu rynku wybudowano kościół z plebanią. Po przeciwnej stronie stały domy gwarków i radnych. Za kościołem - cmentarz, dalej przy ul. Gliwickiej - brama zwana Gliwicką (lub Wrocławską) i Szpital Miejski.

Lata 1550-82 były okresem rozkwitu starego miasta. W tym okresie centrum stopniowo przenoszono w miejsce dzisiejszego rynku. Wzniesiono podcienia przy ul. Gliwickiej oraz domy przy północnej i południowej pierzei rynku. Od roku 1721 zabudowie przyrynkowej przypisywano numerację, począwszy od nr 1, który otrzymał „Sedlaczek”.

Budynek przy Rynku 17 pierwotnie spełniał funkcję mieszkalną z usługami na parterze (zakład szewski). Prawdopodobnie obiekt uległ zniszczeniu (nie wiadomo w jakim stopniu) podczas wielkiego pożaru miasta w roku 1701. Istnieje zapis w literaturze („Historia Tarnowskich Gór” autorstwa J. Nowaka) mówiący o odbudowie składni szewskich (podcieni) w roku 1704. Nie wiadomo, czy kolejny pożar w 1746 r. uszkodził budynek oraz jakie były zniszczenia po II wojnie.

Budynek złożony jest z dwóch obiektów, obecnie powiązanych funkcjonalnie. Prawdopodobnie dawniej obie części funkcjonowały oddzielnie. Świadczy o tym odrębność brył obiektów oraz udokumentowane ślady istnienia dwóch niezależnych klatek schodowych. Jedna z nich usytuowana była przy zewnętrznej ścianie nośnej budynku południowego.

Ciąg dalszy na wkładce nr 1

13. Opis (sytuacja, materiał i konstrukcja, rzut, bryła, elewacje. Wnętrze wyposażenie instalacje)

Sytuacja - budynek usytuowany w centrum Tarnowskich Gór w zwartej zabudowie zachodniej pierzei rynku, na prostokątnej parceli o proporcjach 1:4, węższym bokiem zwróconej w stronę rynku. Parcelę nr 17 zajmuje zespół zabytkowej zabudowy złożony z dwóch usytuowanych szczytowo budynków frontowych (obecnie połączonych), oraz trzech wzniesionych wzdłuż wąskiej ulicy Przesmyk i ul. Ratuszowej. Wewnętrzną część kompleksu zajmuje podwórze z ciągiem zabudowań gospodarczych, usytuowanych wzdłuż granicy z sąsiednią parcelą nr 18.

Materiał, konstrukcja, technika - obiekt wzniesiony metodami tradycyjnymi z użyciem powszechnie stosowanych materiałów. Mury piwnic murowane z kamienia łamanego, na zaprawie wapiennej. Późniejsze przemurowania z zastosowaniem zaprawy wapienno-cementowej. Mury kondygnacji nadziemnych z cegły pełnej na zaprawie wapiennej, późniejsze przekształcone - na zaprawie cementowo-wapiennej. Ściany wewnętrzne oraz elewacje tynkowane.

Sklepienia, stropy - sklepienia w pomieszczeniach piwnicznych - kolebkowe, kolebkowe z lunetami, krzyżowo-kolebkowe oraz żaglaste. W północno-wschodniej części piwnic określenie rodzaju i ocena stanu technicznego sklepień jest niemożliwa z powodu braku dostępu do niektórych pomieszczeń (zasypane gruzem). W części południowo-zachodniej trzy pomieszczenia piwniczne przekryte stropami typu „kleina”. W frontowej partii przyziemia - podcienia zasklepione krzyżowo-kolebkowo. Sień przelotowa sklepiona odcinkami krzyżowo-kolebkowymi. Trzy pomieszczenia położone wzdłuż traktu na lewo od sieni przekryte kolejno: pięcioprzęsłowym sklepieniem żaglastym na gurtach, sklepieniem żaglastym oraz kolebką z lunetami. Nad pozostałymi pomieszczeniami parteru stropy płaskie, drewniane. Stropy nad I piętrem i poddaszem - drewniane, częściowo na drewnianych belkach i podciągach.

Wieżba dachowa -

budynek niższy: wieżba drewniana, konstrukcji płatwiowo-słupowej z zastrzałami.

Pokrycie dachu: dach kryty w całości dachówką ceramiczną, ułożoną w koronkę.

Budynek wyższy: wieżba drewniana, konstrukcji słupowo-płatwiowej.

Pokrycie dachu: w większości blachą płaską, ocynkowaną, połącz od podwórka kryta papą.

Elementy więźby w większości wtórne (brak danych dotyczących remontu dachów), zachowane pojedyncze słupy, prawdopodobnie oryginalne (w części wyższej).

Schody

z parteru na I piętro: jednobiegowe; konstrukcja nośna wykonana z azurowych elementów stalowych, łączonych nitami. Stopnice drewniane. Balustrada współczesna, drewniana złożona z pionowych profilowanych elementów.

z piętra na poddasze: trójbiegowe z podestami, konstrukcji stalowej. Stopnice drewniane. Balustrada drewniana o prostej konstrukcji, złożona z pionowych i poziomych szczeblin z ciekawym drewnianym słupkiem w pierwszym biegu schodów.

Schody do piwnic: murowane, jednobiegowe.

Schody zewnętrzne, od podwórza: murowane.

Posadzki, podłogi - w pomieszczeniach piwnicznych: posadzki nieutwardzone, gruntowe. Na parterze z płytek ceramicznych (sien), łamanego marmuru i płyt marmurowych (lokale handlowe); w pomieszczeniach mieszkalnych i usługowych na wyższych kondygnacjach podłogi drewniane lub wykładziny z PCV ułożone na płytach paździerzowych.

Ciąg dalszy opisu na wkładce nr 1

14. <i>Kubatura</i> 6034,0 m.³	15. <i>Powierzchnia użytkowa</i> 1507,9 m.²	16. <i>Przeznaczenie pierwotne</i> funkcja mieszkalno-usługowy	17. <i>Użytkowanie obecne</i> funkcja mieszkalno-usługowo-handlowa
18. <i>Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja</i> • z uwagi na zmieniające się branże lokali handlowych, w pomieszczeniach parteru wielokrotnie przeprowadzano prace remontowe • w 1991 r. parter zaadaptowano na potrzeby dwóch sklepów branży mięsnej (prace obejmowały wymianę witryn oraz remont wnętrza) • w 1991 r. budynek poddano gruntownemu remontowi: • w piwnicach odgruzowano trzy pomieszczenia w pld.-zach. części przebito otwory łączące je z korytarzem, • pomieszczenia dwóch mieszkań na 1 piętrze zaadaptowano na lokal handlowy oraz gabinety stomatologiczne, • zmieniony został kierunek biegu schodów łączących parter z 1 piętrem usytuowanych w sieni przelotowej Na zdjęciu z 1991 r. widoczne jest odwrotne położenie schodów, z najściem od strony podwórka. Obecnie kierunek klatki schodowej jest zgodny z pierwotnym układem. • wymiana i naprawa tynków wewnętrznych • wymiana wewnętrznej stolarki drzwiowej i częściowo okiennej (na stolarkę z PCV) • wymiana pokrycia dachowego • odnowienie elewacji • wybrukowanie wewnętrznego podwórza		19. <i>Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje)</i> Stan zachowania budynku dobry Zasadniczy układ ścian nośnych, działowych oraz sklepień zachowany w niezmienionej formie. <i>piwnice</i>: częściowo niedostępne, zagruzowane. Pozostałe zachowane w dość dobrym stanie technicznym. <i>Mury kondygnacji naziemnych</i>: stan techniczny dobry <i>sklepienia, stropy</i>: stan techniczny dobry <i>dach</i>: stan techniczny dobry (remont w 1991 r.) <i>klatki schodowe</i>: główna, jednobiegowa - remontowana w latach 90-tych. Klatka trójbiegowa (pomiędzy 1 piętrem i poddaszem) wymaga wymiany stopnic, konserwacji balustrady. <i>stolarka okienna</i>: częściowo zachowana zabytkowa, drewniana z profilowanymi elementami (elewacja frontowa budynku wyższego), częściowo wtórnie wymieniona na drewnianą oraz z PCV (w latach 90-tych. W parterze wtórne witryny lokali handlowych . Stan techniczny drewnianej stolarki - dostateczny <i>stolarka drzwiowa</i>: częściowo zachowana zabytkowa - drzwi zewnętrzne. Pozostała wtórnie wymieniona - stan techniczny dostateczny <i>elewacje</i>: stan techniczny dobry.	
		20. <i>Najpilniejsze postulaty konserwatorskie</i> Należy bezwzględnie dążyć do zachowania pierwotnej bryły, układu funkcjonalnego oraz elewacji budynku. • pomieszczeniom lokali handlowych na parterze docelowo należy nadać wystrój w większym stopniu nawiązujący do zabytkowego charakteru wnętrza, • zaleca się odtworzenie dawnego wystroju elewacji frontowych (opasek okiennych, balkonu w elewacji frontowej budynku wyższego) w oparciu o zachowane materiały archiwalne, • zaleca się odtworzenie pierwotnych otworów okiennych w elewacji północnej (od ul. Przesmyk), • należy przeprowadzić konserwację zachowanej drewnianej stolarki okienne i drzwiowej oraz elementów trójbiegowej klatki schodowej.	

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numery i miejsce przechowywania)

- Akta budowlane - Rynek 17 z lat 1915 - Archiwum Wydziału Architektury Urzędu Miejskiego w Tarnowskich Górach
- Dokumentacja archiwalna dotycząca uzgodnienia sztyldów z 1946 r., własność p. Felicji Bórzyckiej
- Dokumentacja w sprawie uzgodnienia sztyldu firmowego z 1949 r. Pomocniczej Spółdzielni Członków Cechu Szewców,
- Projekt remontu budynku z 1951 r., własność rodziny Balcer.
- Studium urbanistyczno-konserwatorskie Tarnowskich Gór; PKZ, Oddział w Warszawie; warszawa 1990 r.
- Studium historyczno-konserwatorskie i wytyczne adaptacji budynku Rynek 17 w Tarnowskich Górach, Katowice 1992 r., PSOZ Katowice
- Inwentaryzacja architektoniczna zabytkowego zespołu budynków zlokalizowanych na parceli Rynek 17 w Tarnowskich Górach, 1992 r. opr. mgr inż. arch. Anna Sage-Horzela

22. Bibliografia

- Józef Piernikarczyk „Historia miasta Tarnowskich Gór 1526-1926”
- Ignacy Płazak i Jan Przła „Katalog zabytków sztuki w Polsce”, woj. katowickie, powiat tarnogórski. T. IV.
- Jan Nowak „Historia Tarnowskich Gór”

23. Źródła ikonograficzne i fotografia (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)

- Dokumentacja fotograficzna - Rynek, widok elewacji frontowych (lata 40-te), własność Towarzystwa Miłośników Tarnowskich Gór

24. Uwagi różne

25. Opracował

tekst

mgr inż. arch. Celina Maryńczuk

wrzesień 1998 r.

plany, rysunki

mgr inż. arch. Celina Maryńczuk

wrzesień 1998 r.

zdjęcia, fotografie

mgr Urszula Pawłowska

wrzesień 1998 r.

miejsca przechowywania negatywów Archiwum Wojewódzkiego Konserwatora
Zabytków w Katowicach

Karta po wypełnieniu podlega ochronie na podstawie przepisu prawa autorskiego.

26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

27. Załączniki

1. <i>Miejscowość</i> TARNOWSKIE GÓRY, Rynek 17	2. <i>Obiekt</i> BUDYNEK MIESZKALNY	3. <i>Zawartość wkładki</i> <i>Ciąg dalszy punktu 12 i 13 (historia i opis obiektu)</i>

Ciąg dalszy punktu 12 (historia obiektu)

Ślady schodów zostały uwidocznione podczas remontu parteru. Odkryte pozostałości zasypano i przykryto posadzką. Druga klatka schodowa (prawdopodobnie zabiegowa) znajdowała się w budynku północnym, (niższym) przy ścianie przylegającej bezpośrednio do sieni (schody widoczne w projekcie z 1915 r.). W planach widoczna jest również istniejąca do dziś główna klatka schodowa z parteru na piętro, usytuowana w sieni przelotowej. Z dokumentacji wynika, iż w tym czasie dokonano również zmian w układzie funkcjonalnym w obrębie budynku niższego - wyburzeniom lub przesunięciom uległy niektóre ściany działowe i częściowo nośna w sieni, zmieniano również usytuowanie otworów okiennych i drzwiowych. Przebito otwór łączący część niższą budynku z budynkiem przy ul. Przesmyk. Przebudowano otwory okienne i drzwiowe od strony ul. Przesmyk.

W niewielkim stopniu zmieniony został wygląd zewnętrzny obiektu. W fasadzie budynku wyższego (pd.) istniał kiedyś balkon. Uproszczono również formę opasek okiennych. W 1915 r. opracowano projekt elewacji frontowej części wyższej o bardzo bogatej ornamentyce (projekt prawdopodobnie nie został zrealizowany).

Budynek wielokrotnie zmieniał właścicieli. Najwcześniejsze zapisy ksiąg wieczystych pochodzą z 1848 r. i wymieniają kolejno: od 1848 - 1909 r. właścicieli - rodzinę Böhm z Tarnowskich Gór, od 1909 r. Kaufmanna Atzlera, od 1912 r. zakład przemysłowy „Silesia” z Bytomia, od 1925 rodzinę Balcer z Tarnowskich Gór (9 osób). W 1990 r. budynek przejął obecny właściciel - [REDAKTED]

Ciąg dalszy punktu 13 (opis obiektu)

Okna - przeważają okna prostokątne, drewniane, konstrukcji skrzynkowej o zróżnicowanej wielkości;

- dwudzielne, czteropodziałowe, dwupoziomowe ze ślimieniem (w oknach 1 piętra budynku wyższego zachowane dekoracyjne, rzeźbione słupki).
- w elewacji frontowej części niższej na 1 piętrze - wtórne okna z PCV osadzone w pierwotnych otworach, zachowujące oryginalne podziały.
- okna w poddaszach elewacji frontowych:
 - niewielkie owalne okno drewniane, z krzyżową szczebliną (część wyższa)
 - dwa małe prostokątne okienka, drewniane, konstrukcji krosnowej, jednodelne, z poziomą szczebliną (ściany szczytowe części niższej)
- współczesne okno z PCV (elewacja tylna).
- trzy witryny lokali handlowych w parterze: współczesne, indywidualnie zaprojektowane, konstrukcji drewnianej.

Drzwi - główne drzwi wejściowe (od strony rynku) - drewniane, dwuskrzydłowe, o konstrukcji ramowo-płycinowej zwieńczone łukiem ostrym, częściowo szklone z dodatkowymi uchylnymi częściami w górnej partii każdego skrzydła.

Drzwi wejściowe od strony podwórka - drewniane, dwuskrzydłowe, zwieńczone łukiem ostrym, konstrukcji ramowo-płycinowej; skrzydła w większej partii szklone (w częściach oszklonych krzyżowa szczeblina).

Drzwi wewnętrzne, wejściowe do lokali mieszkalnych - współczesne, przeważnie drewniane, jednoskrzydłowe, konstrukcji ramowo-płycinowej.

Rzut - budynek frontowy stanowi połączenie dwóch obiektów, których wnętrza z uwagi na powiązania funkcjonalne tworzą obecnie integralną całość. Obiekt założony na planie prostokąta, węższym bokiem zwróconym w stronę rynku. Czterotraktowy, o podłużnym układzie ścian nośnych, z wąską sienią przelotową pośrodku, mieszczącą schody prowadzące na 1 piętro. Druga klatka schodowa (łącząca 1 piętro z poddaszem części wyższej) znajduje się w środkowej części budynku południowego. Schody do piwnicy dostępne od strony wewnętrznego podwórka. Część frontową przyziemia od strony rynku zajmują podcienia.

Bryła - wyraźnie uwydatnia podział obiektu na dwa odrębne budynki, zróżnicowane wysokościowo. Budynek lewy (południowy) dwukondygnacyjny z użytkowym poddaszem, prawy (północny) dwukondygnacyjny. Całość podpiwniczona. Bryła zwarta, wyrównana w gabarycie. Dachy obydwu obiektów w układzie szczytowym. Budynek wyższy przekryty dachem trójspadowym. Nad trójbiegową klatką schodową oraz pomieszczeniem kuchennym mieszkania na poddaszu - dwa świetliki dachowe, konstrukcji stalowej, oszklone szkłem zbrojonym. Drugi z nich doświetlał nieistniejącą już dziś klatkę schodową przy południowej ścianie nośnej (widoczna na rzucie poddasza w projekcie z 1915 r.). Niższy budynek kryty dachem dwuspadowym (o kącie nachylenia połaci 45°), z dodatkowym niewielkim naczółkiem od strony rynku. W połaci od strony północnej trzy niewielkie okienka doświetlające strych. W partii przyziemia części frontowej - podcienia z otwartymi arkadami.

Elewacje frontowe od strony Rynku

Część wyższa (południowa): szczytowa, trójkondygnacyjna, pięcioosiowa. W partii przyziemia podcienia z dwiema otwartymi arkadami zamkniętymi łukiem pełnym. W 1,2,4 i 5 osi II i III kondygnacji prostokątne okna o zróżnicowanej wielkości. Otwory okienne zamknięte w prostych opaskach. W osi 3, w szczycie na poddaszu małe okienko owalne. Szczyt zwieńczony niewielkim gzymsem. Elewacja wykończona tynkiem pomalowanym w kolorze szarym w partii przyziemia oraz piaskowym na poziomie wyższych kondygnacji. Część niższa (północna): szczytowa, dwukondygnacyjna, trójosiowa. W przyziemiu analogiczne podcienia z dwiema otwartymi arkadami. W II kondygnacji trzy prostokątne okna (wtórna stolarka z PCV). W poddaszu, w osi środkowej nisza z figurką świętego Floriana, po bokach dwa małe prostokątne okienka. Druga kondygnacja od poddasza oddzielona wydatnym gzymsem nad którym znajduje się niewielka połać daszku, krytego dachówką ceramiczną ułożoną w koronkę. Szczyt elewacji wieńczy naczółek dwuspadowego dachu. Krawędzie szczytu dodatkowo wykończone dekoracyjnymi „listwami” z blachy.

Elewacja od ulicy Przesmyk (północna)

W skrajnej, lewej części parteru elewacji podcienia w parterze, powyżej ściana bez otworów okiennych, pozostała część sześcioościowa. Na poziomie 1 piętra sześć współczesnych otworów okiennych z współczesną stolarką z PCV. W przyziemiu w 5 osi drzwi wejściowe do zaplecza lokalu handlowego, po bokach symetryczne okna (drewniane, konstrukcji skrzynkowej). Prawdopodobnie nad arkadą oraz w partii przyziemia istniały kiedyś otwory okienne (obecnie zaślepione) przyporządkowane odpowiednim osiom elewacji. Całość (aż do podcieni) w parterze wsparta przyporą, nad oknami II kondygnacji wydatny gzyms. Elewacja wykończona tynkiem gładkim, malowana. Od zachodu obiekt przylega bezpośrednio do budynku mieszkalno-usługowego będącego elementem zespołu zabudowy - Rynek 17.

Elewacje od strony podwórka

Widoczna jedynie elewacja budynku wyższego, niższy przylega bezpośrednio ścianą szczytową do budynku sąsiedniego położonego przy ul. Przesmyk. Elewacja pięcioosiowa. Osie wyznaczają otwory okienne i drzwiowe. W 1 osi w parterze drzwi wejściowe do przelotowej sieni. Przed wejściem cztery schodki, ograniczone z prawej strony kamiennym murkiem, z lewej ścianą przybudówki z klatką schodową do pomieszczeń piwnicznych. Okno nad drzwiami wejściowymi (1 oś) współczesne z PCV osadzone w pierwotnym otworze. Pozostałe okna o analogicznej konstrukcji i wielkości jak w elewacji frontowej. W 5 osi, w poziomie parteru do elewacji przylega zabudowa gospodarcza. Elewacja wykończona tynkiem gładkim, barwy szarej.

Wnętrze - wielokrotnie modernizowane i remontowane zatraciły swój pierwotny charakter i wystrój. Nie uległ zmianom zasadniczy układ ścian nośnych oraz sklepień na parterze i w piwnicach. Układ wnętrza czterotraktowy, z wąską sienią przelotową pośrodku. Główna klatka schodowa usytuowana w sieni, druga łącząca 1 piętro z poddaszem części wyższej zlokalizowana w drugim trakcie.

Pomieszczenia parteru zostały w całości zaadaptowane na potrzeby handlowe (sklepy mięsne). Wnętrza posiadają jednak współczesny wystrój. Pierwsze piętro zajmują dwa mieszkania oraz dwa lokale użytkowe, poddasze w połowie - dwa niewielkie mieszkania, pozostałą część - strych.

Wyposażenie - w pomieszczeniach brak elementów zabytkowego wyposażenia, jedynie w lokalu handlowym na 1 piętrze zachowany niewielki piec kaflowy.

Instalacje - budynek wyposażony w instalację elektryczną, wodno-kanalizacyjną, gazową, alarmową. Ogrzewanie w poszczególnych lokalach mieszkalnych i usługowych - indywidualne (elektryczne lub piecowe).

1. Miejscowość

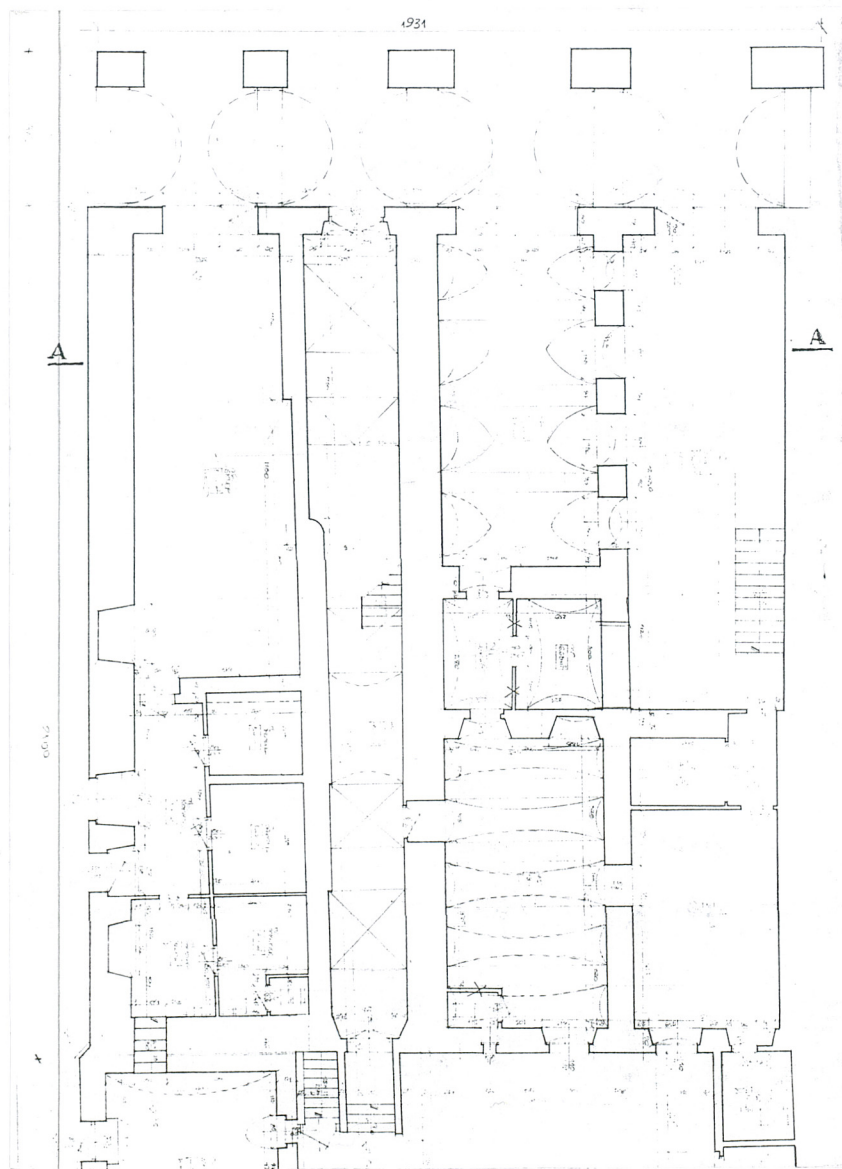
TARNOWSKIE GÓRY, Rynek 17

2. Obiekt

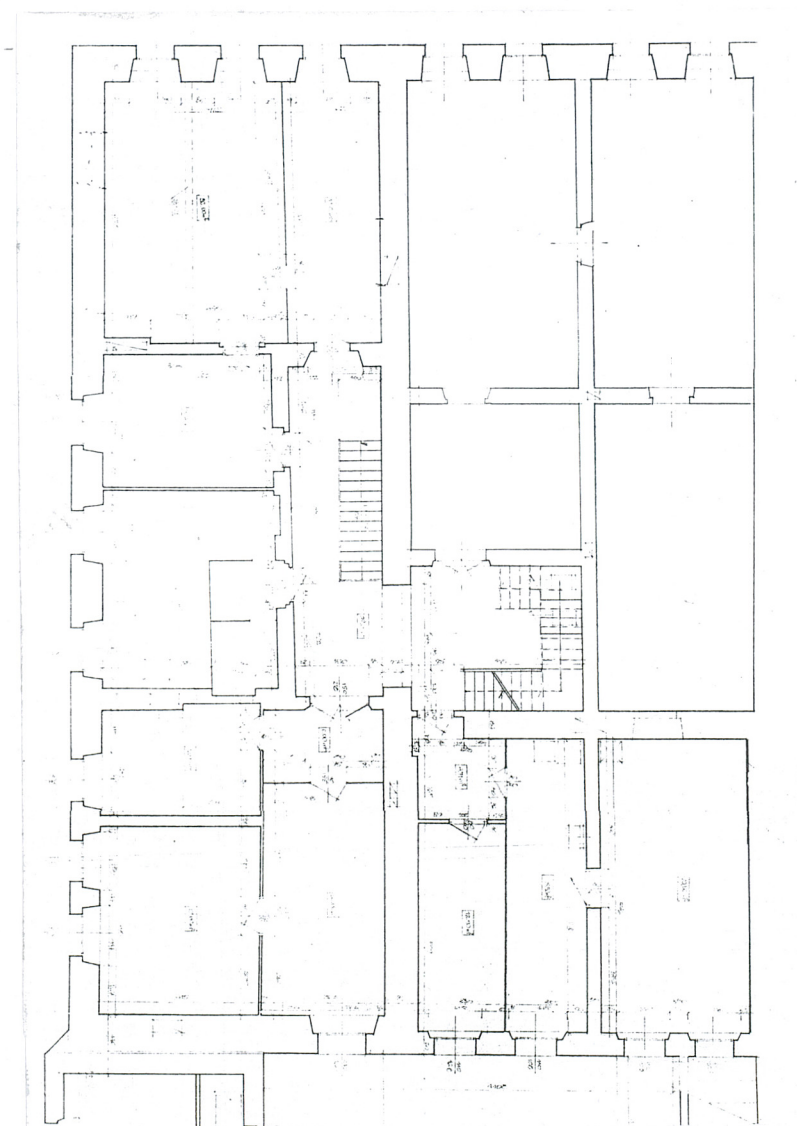
BUDYNEK MIESZKALNY

3. Zawartość wkładki

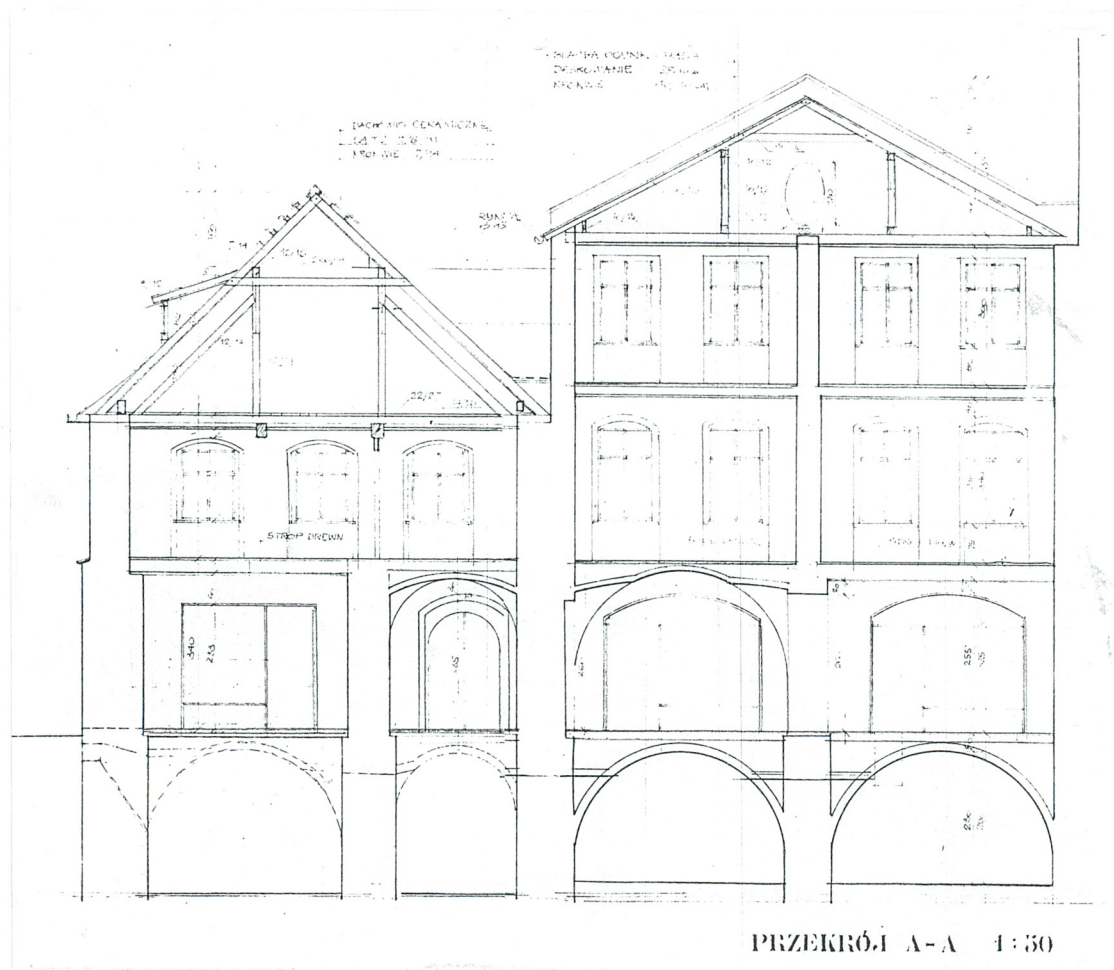
Rzuty, przekrój

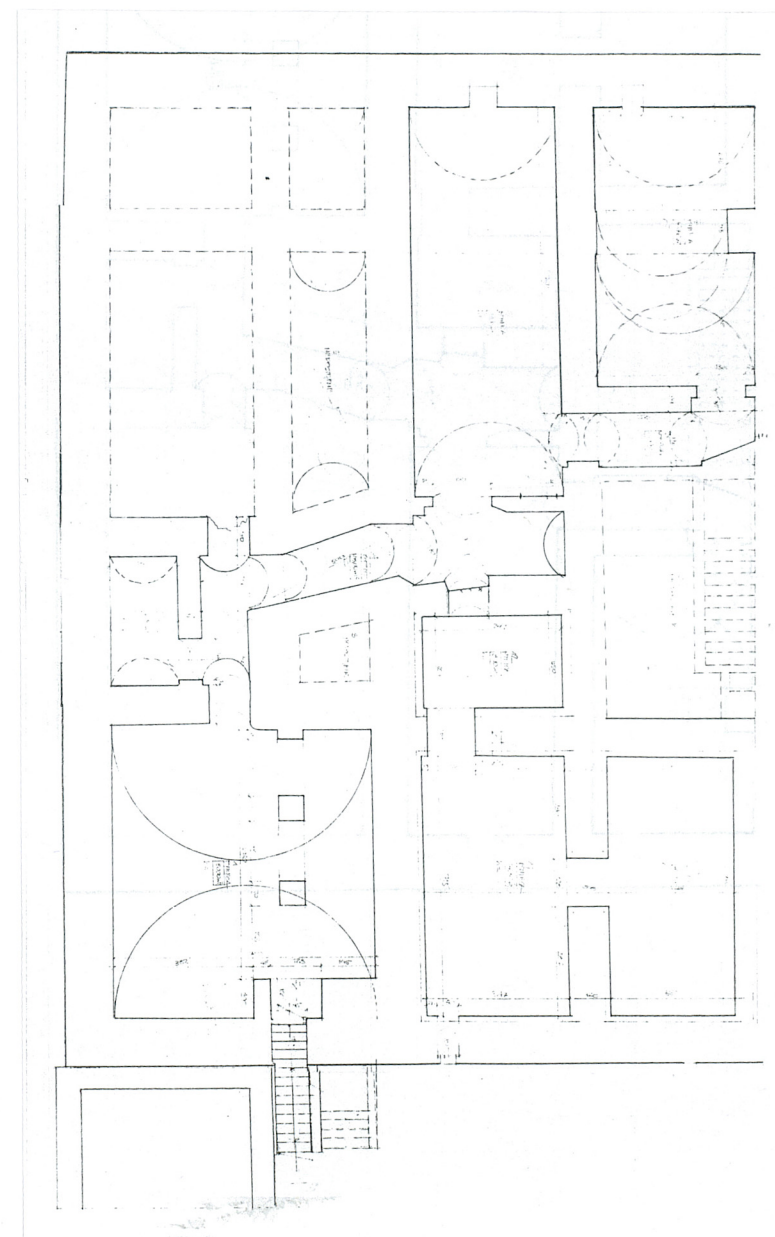
RZUT PARTERU skala 1:200

RZUT 1 PIĘTRA skala 1:200

PRZĘKRÓJ POPRZECZNY

RZUT PIWNIC skala 1:200

1. Miejscowość

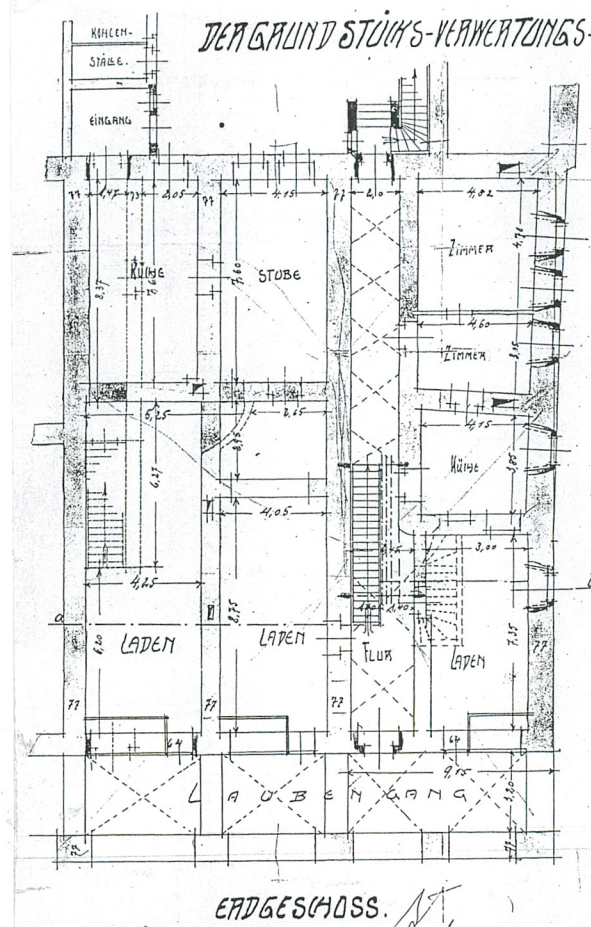
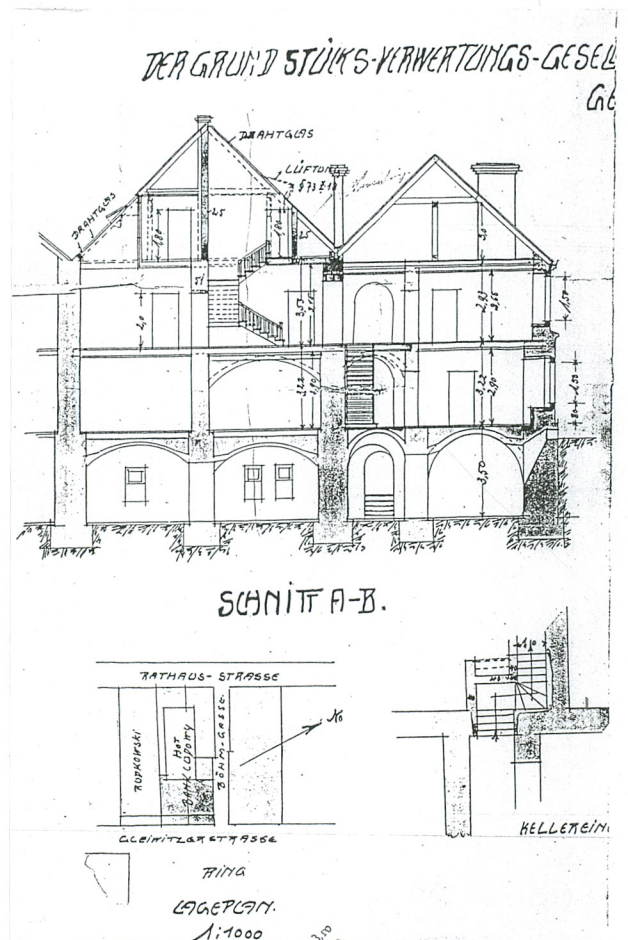
TARNOWSKIE GÓRY, Rynek 17

2. *Obiekt*

BUDYNEK MIESZKALNY

3. Zawartość wkładki

Dokumentacja archiwalna i fotograficzna

PRZEKRÓJ POPRZECZNY
(dokumentacja z 1915 r.)

(dokumentacja z 1915 r.)

RZUT PARTERU

(dokumentacja z 1915 r.)

(dokumentacja z 1915 r.)

ELEWACJA FRONTOWA BUDYNKU PŁD.
(dokumentacja z 1915 r.)

(dokumentacja z 1915 r.)

1

2

3

4

5

6

1. ELEWACJA FRONTOWA BUDYNKU PŁD.
2. ELEWACJA FRONTOWA BUDYNKU PŁN.
3. PODCIENIA (elewacja budynku płd.)
4. FIGURA św. FLORIANA (budynek płn.)
5. SZCZYT BUDYNKU PŁD.
6. WIDOK ELEWACJI PŁN. (od ul. Przesmyk)

1. *Miejscowość*
TARNOWSKIE GÓRY, Rynek 17

2. *Obiekt*
BUDYNEK MIESZKALNY

3. *Zawartość wkładki*
Dokumentacja archiwalna i fotograficzna

1

2

3

4

5

6

1. **PODCIENIA**
2. **WNĘTRZE LOKALU HANDLOWEGO**
(budynek południowy)
3. **WNĘTRZE LOKALU HANDLOWEGO (j.w)**
4. **DETAL OKNA (budynek pld.)**
5. **WNĘTRZE LOKALU HANDLOWEGO (j.w)**
6. **KLATKA SCHODOWA (budynek pld.)**

1

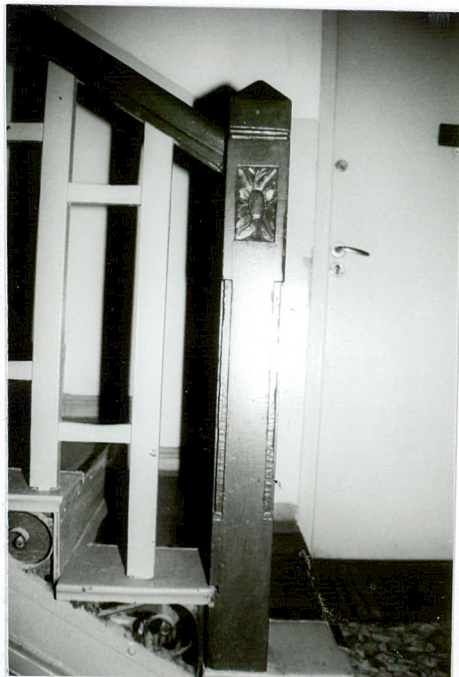
2

3

4

5

6

7

1. DRZWI WEJŚCIOWE (od str. podwórza)
2. GŁÓWNE DRZWI WEJŚCIOWE
3. GŁÓWNA KLATKA SCHODOWA
4. FRAGMENT KLATKI SCHODOWEJ
(budynek południowy)
5. FRAGMENT BALUSTRADY (j.w.)
6. WIĘŻBA DACHOWA (budynek pld.)
7. WIĘŻBA DACHOWA (budynek pln.)